

РЕШЕНИЕ

№ 376

гр. София, 06.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на двадесет и четвърти ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Калин Калпакчиев

Членове: Весислава Иванова
Величка Цанова

при участието на секретаря Таня Ж. Петрова Вълчева
в присъствието на прокурора А. Б. Х.
като разгледа докладваното от Величка Цанова Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20221000601028 по описа за 2022 година

Производството е по реда на гл. XXI от НПК.

С присъда №92 от 28.06.2022 год. по НОХД № 3350/21 год. на СГС,НО,27 състав подс. Б. Р. Г. е признат за виновен в това, че на 10.06.2015 год. в гр. София, в офис „Център“ на ТД на НАП-София, в качеството си на ***, ***, ***, търговско дружество „Витоша скай“ ООД, ЕИК:175089715 (със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Цар А. “ №80, бх.Б,ет.4), в съучастие помежду си като съизвършители с Р. С. Т. /***, ***, ***, търговско дружество „Витоша скай“ ООД, ЕИК: 175089715 /, в подадена по електронен път декларация посредством фактическите действия на А. Х. С., на която е било възложено счетоводното обслужване на дружеството, избегнал установяване и плащане на данъчни задължения, за търговско дружество „Витоша скай“ ООД, в големи размери - на стойност 6 193.33 лева, представляващи дължим ДДС, като затаил истина в подадена Справка-декларация с вх. № 22102505163/10.06.2015г., която се подава по силата на закон - чл.125 от ЗДДС за данъчен период от 01.05.2015 г. до 31.05.2015 г., като в раздел „А“ относно общия размер на данъчната основа на облагаемите доставки не декларирал облагаема доставка в размер на 30 966,67лв. и променил резултата за периода, като в раздел „В“, клетка № 50 декларирал „ДДС за внасяне в размер на 36,91 лева“, вместо действително установения размер на ДДС за внасяне от 6 230,24 лв., укрил ДДС за внасяне – 6 193.33 лева и не издал фактура за получена сума на 04.05.2015г. от А. И. К. - представител на „Българска петрола компания“ЕООД в размер на 37 160,00 лева, като до приключване на съдебното следствие

подсъдимия е заплатил към бюджета данъчното задължение, заедно с лихвите, поради което и на основание чл.255, ал.4, вр. ал.1, т.2, пр.2 и т.3 вр. чл.20, ал. 2 от НК, вр.чл.78а от НК го е освободил от наказателна отговорност с налагане на административно наказание „ГЛОБА“ в размер на 1500 лева.

Със същата присъда подс. Р. С. Т. е признат за виновен в това, че в периода от 13.02.2015г. до 30.03.2016г. в гр. София, в офис „Център“ на ТД на НАП-София, в качеството си на ***, ***, ***, и *** търговско дружество „Витоша скай“ ООД, ЕИК: 175089715 (със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Цар А.“ №80, бх.Б,ет.4), сам като извършител и в съучастие помежду си като съизвършители с Б. Р. Г. / ***, ***, ***, и *** търговско дружество „Витоша скай“ ООД, ЕИК: 175089715 /, в подадени по електронен път декларации посредством фактическите действия на А. Х. С., на която е било възложено счетоводното обслужване на дружеството, при условията на продължавано престъпление, избегнал установяване и плащане на данъчни задължения за търговско дружество „Витоша скай“ ООД в големи размери - на обща стойност 12 224,74 лева, от които 8149,17 лева, представляващи дължим ДДС по чл.125 от ЗДДС и 4074,58 лева, представляващи дължим корпоративен данък по чл.92 от ЗКПО, като: затаил истина в подадени ежемесечни Справки - декларации, които се подават по силата на закон - чл.125 от ЗДДС: „За всеки данъчен период регистрираното лице подава справка - декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл.124 от ЗДДС“, а именно: "чл. 124, ал. 1 „Регистрираните лица по този закон водят задължително следните регистри: 1. Дневник за покупките; 2. Дневник за продажбите", относно общия размер на данъчната основа на облагаемите доставки и начислен данък върху добавената стойност и в подадена Годишна данъчна декларация, които се изискват по силата на закон - чл.92 от ЗКПО: "Данъчно задължените лица, които се облагат с корпоративен данък, подават годишна данъчна декларация по образец за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък, и чл.92.ал.2, която гласи: (2) Годишната данъчна декларация се подава в срок до 31 март на следващата година в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на данъчно задълженото лице" относно дължимия корпоративен данък за финансовата 2015 г. декларирал по-малък положителен данъчен Финансов резултат - като не издал фактури по получени суми от А. И. К. - представител на „Българска петролна компания“ ЕООД в размер на 48 895,00 лева, както следва:

1. На 13.02.2015 г. в гр. София, в офис „Център“ на ТД на НАП-София, в качеството си на ***, ***, ***, и *** търговско дружество „Витоша скай“ ООД, ЕИК: 175089715 (със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Цар А.“ №80, бх.Б,ет.4), в подадена по електронен път декларация посредством фактическите действия на А. Х. С., на която е било възложено счетоводното обслужване на дружеството, избегнал установяване и плащане на данъчни задължения за дружество „Витоша скай“ ООД, като затаил истина в подадена Справка-декларация с вх. № 22102425072/13.02.2015г., която се подава по силата на закон – чл.125 от ЗДДС за данъчен период от 01.01.2015г. до 31.01.2015г. като в раздел „А“ относно общия размер на данъчната основа на облагаемите доставки не декларирал облагаема доставка в

размер на 9779,17 лв. и променил резултата за периода, като в раздел „В“ клетка № 50 декларирал „ДДС за внасяне в размер на 36,02 лева“, вместо действително установения размер на ДДС за внасяне от 1991,85 лева, укрил ДДС за внасяне – 1955.83 лева и не издал фактура за получена сума на 14.01.2015г. от А. И. К. – представител на „Българска петрола компания“ЕООД в размер на 11 735,00 лева .

2. На 10.06.2015 г. в гр. София, в офис „Център“ на ТД на НАП-София, в качеството си на *** ** и *** търговско дружество „Витоша скай“ ООД, ЕИК: 175089715 (със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Цар А. “ №80, бх.Б,ет.4), в съучастие помежду си като съизвършители с Б. Р. Г., в подадена по електронен път декларация посредством фактическите действия на А. Х. С., на която е било възложено счетоводното обслужване на дружеството, избегнал установяване и плащане на данъчни задължения, като затаил истина в подадена Справка- декларация с вх. № 22102505163/10.06.2015г., която се подава по силата на закон - чл.125 от ЗДДС за данъчен период от 01.05.2015г. до 31.05.2015г. като в раздел „А“ относно общия размер на данъчната основа на облагаемите доставки не декларирал облагаема доставка в размер на 30 966,67лв. и променил резултата за периода, като в раздел „В“ , клетка № 50 декларирал „ДДС за внасяне в размер на 36,91 лева ", вместо действително установения размер на ДДС за внасяне от 6230,24 лева, укрил ДДС за внасяне - 6193.33 лева и не издал фактура за получена сума на 04.05.2015г. от А. И. К. - представител на „Българска петрола компания“ЕООД в размер на 37 160,00 лева .

3. На 30.03.2016г. в гр. София, в офис „Център“ на ТД на НАП-София, в качеството си на *** ** и *** търговско дружество „Витоша скай“ ООД, ЕИК:175089715, избегнал установяване и плащане на данъчни задължения за дружество „Витоша скай“ ООД по чл.92 от ЗКПО- корпоративен данък за 2015 г. в размер на 4074,58 лева за „Витоша скай“ ООД, като затаил истина в подадена по електронен път посредством фактическите действия на А. Х. С. ,на която е било възложено счетоводното обслужване на дружеството, Годишна данъчна декларация с вх.2210И0291900/30.03.2016г. по чл.92 от ЗКПО за „Витоша скай“ ООД, а именно: в част V, раздел I, т.6.1 относно размера на облагаемата печалба декларирал сумата 67 987,71 лв. при действително установена сума 108 733,54 лв., и променил резултата за финансовата година, като в част V, раздел II, т. 11 декларирал корпоративен данък за внасяне в размер на 6 069,97 лв. при действително установен корпоративен данък за внасяне в размер на 10 144,55 лв., като укрил данъчни задължения в размер на 4 074,58 лв.-като до приключване на съдебното следствие подсъдимия е заплатил към бюджета данъчното задължение, заедно с лихвите, поради което и на основание чл.255, ал.4, вр. ал.1, т.2, пр.2 и т.3 вр чл. 26, ал.1 вр. чл.20, ал. 2 от НК, вр. чл.78а от НК го е освободил от наказателна отговорност с налагане на административно наказание „ ГЛОБА“ в размер на 1500 лева.

Подс.Б. Р. Г. е осъден да заплати, както следва: в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на СГС направените по делото разноси в съдебна фаза в размер на 70лв., направените по делото разноси от органите на разследването в досъдебното производство в размер на 408,77 лв., платими в полза на държавата по сметка на СДВР и по 5 лева държавна такса за служебно издаване на изпълнителен лист.

Подс.Р. С. Т. е осъден да заплати, както следва: в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на СГС направените по делото разноски в съдебна фаза в размер на 70 лв., направените по делото разноски от органите на разследването в досъдебното производство в размер на 408,77 лева , платими в полза на държавата по сметка на СДВР и по 5 лв. държавна такса за служебно издаване на изпълнителен лист.

Срещу така постановената присъда е постъпила въззивна жалба от защитникът на подс.Б. Г. с доводи,че е неправилна и в противоречие със събраните в хода на наказателното производство доказателства.Изтъква,че последният не е присъствал при предаването на сумата,предмет на инкриминираната разписка,съответно не е запознат по нужния начин,че такава сума е счетоводно оформена в активите на дружеството.С оглед на това счита,че това обстоятелство изключва неговото съзнание и съответно задължение да декларира сумата според данъчното законодателство,като освен това твърди,че счетоводителката на дружеството А. С. дори не познава подс.Г..Излага в тази насока,че последната е комуникирала единствено и само с подс.Т.,а Г. е бил поставен в пълна информационна изолация относно движението на финансови средства и документооборот в дружеството и това го е поставило в невъзможност да знае или да предполага кога,къде и по какъв начин са постъпвали парични средства в дружеството,вкл. и инкриминираните.Позовава се и на обясненията на подс.Г.,който е заявил,че не е подписвал такава разписка,не е получавал сумата по нея,не му е известно такава сума да е постъпвала в активите на дружеството,съответно не му е известно да е осчетоводявана като приход.Твърди,че тези негови обяснения не са изолирани и предмет на защитна версия,а се потвърждават от показанията на св.А. С. и А. К.,както и косвено от обясненията на подс.Т..Именно по тези съображения поддържа,че той не е знаел,че сумата по инкриминираната разписка е постъпила в патримониума на дружеството и е възникнало данъчното задължение.Прави искане за отмяна на присъдата и признаване на подс.Г. за невиновен,алтернативно иска намаляване на глобата до предвидения в чл.78а от НК минимум.

Постъпила е въззивна жалба и от защитникът на подс.Т. с твърдения,че е неправилна и незаконосъобразна,тъй като от събраните по делото доказателства не е доказана виновността му в извършването на престъплението.Моли присъдата да бъде отменена и подсъдимият да бъде признат за невиновен.

В съдебно заседание защитниците поддържат подадените жалби по изложените в тях съображения.

Представителят на САП счита жалбите за неоснователни и пледира присъдата да бъде потвърдена.

Подс.Т. не се явява,а подс.Г. поддържа казаното от защитникът си и в последната си дума моли да бъде оправдан.

Съдът, като обсъди доводите в жалбите, както и изложените в съдебно заседание от страните, и след като провери изцяло правилността на атакуваната присъда намира следното:

Въз основа на събраните в хода на наказателното производство доказателства и доказателствени средства решаващият съд е приел за установена фактическа обстановка, която изцяло се споделя от настоящия съдебен състав и тя е следната:

Подс. Т. и Г. били *** и *** на дружеството „ВИТОША СКАЙ“ ЕООД с ЕИК 175089715 до 02.08.2016 г. Процесното дружество е със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. „Цар А.“ № 80, вх. „Б“, ап. 7, вписано в търговския регистър към Агенция по вписвания на 05.08.2009 г. Размерът на капитала на юридическото лице бил 5000 лева, а предмета на дейност включвал проектиране, строително-монтажна и ремонтна дейност, строеж и обзавеждане на недвижими имоти с цел продажба, посредничество при сделки с недвижими имоти и други разрешени от закона цели. „ВИТОША СКАЙ“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС.

Фактическите действия по ръководство и управление на дружеството се осъществявали от Р. Т. и Б. Г.. Съгласно сключен договор за счетоводно обслужване от 14.05.2007 г. счетоводството на дружеството било водено от „АЛБА-Конто“ ЕООД ЕИК 131562554 с управител А. Х. С..

На 01.01.2015 г. търговското дружество „ВИТОША СКАЙ“ ООД сключило с „Българска петролна компания“ ЕООД, ЕИК 203049403 договор за наем с бизнес-инвестиционни намерения, включващи осъществяване на дългосрочни търговски дейности – изграждане на бензиностанция, автомивка и заведение за обществено хранене и развлечение. Управител и едноличен *** на капитала на търговското дружество „Българска петролна компания“ ЕООД бил А. К.. Предмет на договорните отношения между двете дружества бил поземлен имот с идентификатор 68134.1971.2984, съгласно кадастралната карта и кадастрални регистри, одобрени със Заповед № РД-18-3/11.01.2011 г. на Изпълнителния Директор на АГКК, находящ се в гр. София, общ. Столична, обл. София, район Витоша, ул.

Околовръстен път. Съгласно сключения между страните договор търговското дружество „ВИТОША СКАЙ“ ООД в качеството си на наемодател следвало да учреди право на строеж за срок от 8 години в полза на наемателя - „Българска петролна компания“ ЕООД. Наемната цена, дължима въз основа на сключения договор била в размер на 500.00 лева без вкл. ДДС за първите пет години от срока на подписване на съглашението, като същата следвало да се плаща ежегодно по банков път след издаване на данъчен документ – фактура. Към подписаният договор между страните впоследствие били сключени анекси, които изменяли клаузите, отнасящи се до наемната цена по следния начин:

- чрез Анекс от 14.01.2015 год. наемната цена била променена за първата година от 6 000 лева годишно без включен ДДС /т.е. 500 лева месечно/ на 28,000 евро.
- за втора до пета година наемната цена била в общ размер от 33,000 евро, дължим годишно.
- за пета до осма година цената била увеличена на 36,000 евро годишно.

На датата, на която бил сключен първия Анекс, Р. С. Т. се срещнал с А. И. К., представител на „Българска петролна компания“ ЕООД. На срещата подсъдимия Т. получил от А. К. сумата от 11 735, 00 лева, равностойна на 6000 евро съгласно сключения анекс към договора

за наем. Р. Т. написал и подписал разписка за получената от него сума.

Посредством Анекс от 04.05.2015 г. наемната цена отново била променена, като за първата година се е увеличила с 19 000 евро и общата годишна цена достигнала 22,681 евро с вкл. ДДС, а за втора до осма година договорените с първия сключен анекс цени останали непроменени.

На датата, когато бил сключен втория анекс, в гр. София се състояла среща между Р. Т., Б. Г. и А. К.. Подсъдимите получили от свидетеля К. сумата от 37 160 лева, дължима наемна цена съгласно сключения последен анекс. За получената сума била съставена разписка, в която Т. и Г. се разписали в графа „получил“.

За направените две плащания от страна на „Българска петролна компания“ ЕООД били издадени само двете разписки, като търговското дружество „ВИТОША СКАЙ“ ООД не издало съгласно чл. 113 от ЗДДС документ - фактура, с който да удостоверяят извършеното плащане и разписките не били отразени в счетоводните регистри на търговското дружество, управлявано от Т. и Г.. Получените суми по сключения договор не били отразени и в дневниците за продажби, в справките- декларации по ЗДДС, както и в Годишната данъчна декларация, съставена по чл. 92 от ЗКПО. По този начин процесното дружество декларирало по-малък размер на реализираните доставки и съответно внесло по-малък от реалния дължим данък в Държавния бюджет.

Справките - декларации по чл. 125 от ЗДДС и ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2015 година за процесното дружество били подавани в ТД на НАП- София по електронен път от А. Х. С., която извършвала фактическото изготвяне и подаване на декларациите по ЗДДС и ГДД по ЗКПО. Счетоводителката изготвяла посочени декларации въз основа на предоставените й първични счетоводни документи – фактури от договори, приемно-предавателни протоколи и други документи, предоставени за осчетоводяване, поради което А. С. била лице на техническо изпълнение и същата била запозната пряко и непосредствено само и единствено с представените й счетоводни документи за обработване от страна на двамата управители на дружеството.

На 13.02.2015 г. в справката-декларация по чл. 125 от ЗДДС с вх. № 22102425072/13.02.2015 г., съставена за данъчен период от 01.01.2015 г. до 31.01.2015 г., подадена до ТД на НАП- София, офис „Център“ св.С., поради липса на представени счетоводни документи -фактури, отразила в раздел „В“ клетка № 50 „ДДС за внасяне в размер на 36,02 лева“. На 10.06.2015 г. в справката-декларация по чл. 125 от ЗДДС с вх. № 22102505163/10.06.2015 г., за данъчен период от 01.05.2015 г. до 31.05.2015 г., подадена до ТД на НАП- София, офис „Център“ същата, поради липса на представени счетоводни документи -фактури, отразила в раздел „В“ клетка № 50 „ДДС за внасяне в размер на 36,91 лева“. Съгласно чл. 18 и сл. от ЗКПО данъчната основа за определяне на корпоративния данък е данъчната печалба, като данъчната ставка е 10 на сто, а периодът е една календарна година.

Процесното дружество „ВИТОША СКАЙ“ ООД е данъчно-задължено лице по смисъла на чл.3, ал. 1, т. 1 от ЗКПО, като съгласно чл. 92, ал. 1 от ЗКПО дружеството се облага с

корпоративен данък и подава годишна данъчна декларация по образец за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък. За финансовата 2015 година от страна на дружеството е подадена ГДД, в която при определяне на дължимия данък са взети предвид – видът и характерът на фактически осъществяваната дейност, brutните приходи, оборота, както и сключените от юридическото лице договори във връзка с осъществяваната дейност и получените и извършени доставки.

„ВИТОША СКАЙ“ ООД не е издало първични данъчни документи – фактури за получените плащания по повод договорните отношения с „Българска петролна компания“ ЕООД, с оглед на което платената сума от дружеството на свидетеля К. в общ размер от 40 745.83 лева не е включена в счетоводната печалба за 2015 година.

На 30.03.2016 г., чрез подадена по електронен път към ТД на НАП гр. София, в офис „Център“ от страна на счетоводителя С. Годишна данъчна декларация вх. № 2210И0291900/30.03.2016 г. по чл.92 от ЗКПО в част V, раздел I, т. 6.1. относно размера на облагаемата печалба търговското дружество е декларирано за 2015 година счетоводна печалба в размер на 67 987.71 лева, данъчна печалба след преобразуване в размер на 60 699.67 лева. Корпоративният данък, който е деклариран и внесен за дружеството бил в размер на 6 069.97 лева. Предвид липсата на деклариране от страна на Р. Т. на реалните приходи, които са в размер на 108 733.54 лева, данъчна печалба след преобразуването следвало да бъде в размер на 101 445.50 лева, съответно корпоративният данък, който следвало да бъде внесен бил в размер на 10 144.55 лева. С тези действия данъчно-задълженото лице внесло в Държавния бюджет с 4 074.58 лева по-малко корпоративен данък.

На 11.10.2021 г. Р. Т. направил плащане към ТД-НАП София, офис „Център“, с което е платил претендираната сума ведно с лихвите, което е установено и от изискан отговор от НАП.

За да приеме тази фактическа обстановка първостепенният съд е взел предвид следните доказателства, доказателствени средства и способности за доказване – показанията на свидетелите А. И. К., дадени в хода на съдебното следствие и тези от досъдебното производство, прочетени в цялост на основание чл. 281, ал.4, вр. ал.1, т. 1 и т. 2 от НПК, И. А. М., Д. И. Ц., дадени пред съда, М. И. Д., дадени пред съда и в предходната процесуална фаза, прочетени в цялост на основание чл. 281, ал.4, вр. ал. 1 от НПК, А. Х. С., дадени в съдебната фаза на процеса, обяснения на Р. Т., също дадени пред съда, писма от Агенция по вписвания, ведно с приложения – 1 бр. файлова партида за имот и копия от нотариални актове, удостоверения за „ВИТОША СКАЙ“ ООД и „Българска петролна компания“ ЕООД, справка за вписвания и заличавания по персоналната партида на търговското дружество „ВИТОША СКАЙ“ ООД, справка за имотно състояние, писмо от НАП, протокол за доброволно предаване, ведно с фактура №66/06.02.2015 г., фактура № 79/13.01.2016 г., фактура №92/23.01.2017 г., фактура № 106/01.02.2018 г., заверено копие от банково извлечение от сметка на „Българска петролна компания“, заверено копие на разписка от 14.01.2015 г., копие от договор за счетоводно обслужване от 14.05.2007 г., справка от „Първа инвестиционна банка“ АД, ведно с приложения – заверени копия на клиентско

досие и на движения и наличности на банкови сметки на „ВИТОША СКАЙ“ ООД, протокол за оглед на веществени доказателства, ведно с ксерокопие, протокол за доброволно предаване, ведно с извлечение от сметка /клиенти/ за период 01.01.2015 г. – 30.09.2019 г. на „ВИТОША СКАЙ“ ООД, заверени копия от предадени с приемно-предавателен протокол документи от Р. Т., заверени копия от предадени с приемно-предавателен протокол документи от Д. Ц., писмо от ТД на НАП- София , офис „Център“, ведно с приложени заверени копия от Дневници за покупки и продажби от м.01.2015 г. до м.03.2018 г., ГДД по чл. 92 от ЗКПО – 2015 г., 2016 г., 2017 г. и 2018 г. на „ВИТОША СКАЙ“ ООД, справка от Агенция по вписвания по лице, протокол № 384 – Е/2019 за извършена графическа експертиза, оригинал на разписка от 04.05.2015 г., писма от НАП ведно с приложени оригинали на ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2016 г. и справка за общи задължения, протоколи за снемане на сравнителни образци, уведомления за приемане на постъпили от „ВИТОША СКАЙ“ ООД данни от Справки –декларации за ДДС, дневници за покупки и продажби за период от м.01.2015 г. до м. 12 -2018 г. /, ГДД по чл. 92 от ЗКПО на „ВИТОША СКАЙ“ ООД, заверено копие от извлечение на сметка на „Българска петролна компания“ ЕООД, протокол № 115 – Е/2020 за извършена графическа експертиза, писмо от ТД на НАП, ведно с приложени копия от документи на „Българска петролна компания“ ЕООД, копие от определение на АС- София, съдебно-счетоводна експертиза, писмо от ТД на НАП, ведно със справка за задължения по ЗДДС за данъчен период от 01.01.2015 г. – 31.01.2015 г., ведно с лихви, справка за съдимост на Б. Г., ведно с бюлетин за съдимост, справка за съдимост на Р. Т., операционни бележки за плащане към бюджета, писмо от ТД на НАП София.

Съдът е подложил на изчерпателен и правдив анализ сведенията, дадени от свидетелите, дадени в хода на съдебното следствие и пред органа по разследването, приобщени по реда на НПК, в съвкупност с писмените доказателства по делото и заключенията на експертите, поради което и фактическите му изводи се споделят изцяло от настоящия съдебен състав.

Безспорно е установено, че към инкриминирания период подс. Г. и Т. са били управители и представляващи лица на „ВИТОША СКАЙ“ ООД с оглед писмените доказателства и показанията на И. М., а и предвид обясненията на подс. Р. Т. Съгласно приобщения договор за наем с бизнес-инвестиционни намерения между „ВИТОША СКАЙ“ ООД и „Българска петролна компания“, сключените към него два броя Анекси, разписката от 04.05.2015 г., както и от приложеното удостоверение с изх. № 20190128094034 /28.01.2019 г. е видно, че двамата подсъдими са управлявали заедно процесното дружество./Подс. Г. е бил заличен като управител и *** на дружеството и на негово място е бил вписан свидетеля М. в началото на 2016 г., видно от приетото удостоверение от Агенцията по вписванията/.

Няма спор и че са били установени договорни взаимоотношения между „ВИТОША СКАЙ“ ООД и „Българска петролна компания“ ЕООД предвид приетите като писмени доказателства договор между двете дружества и два броя Анекси, с които е предоговорена наемната цена. В тази насока са свидетелските показания на М. Д. и А. К., управител и

едноличен *** на „Българска петролна компания“ ЕООД, като в показанията на последния се съдържа значима информация за сключения договор между двете дружества, разговорите по повод на който са водени от него и подс. Т., а подс. Г. не е участвал активно в преговорите, но е подписвал необходимите документи. От неговите показания се установяват конкретните парични суми, които същият е заплащал в изпълнение на договорните си задължения, както и постепенното влошаване на комуникацията между него, подс. Т. и св. М.. По отношение на конкретно заплатените парични суми, за които са били издадени две разписки, не е останало извън вниманието на първостепенния съд противоречието в размера на втората, което е отстранил посредством процесуалната техника на чл. 281 от НПК чрез приобщаване на свидетелските показания на А. К. от досъдебното производство и се е доверил на заявеното от него в предходната процесуална фаза не само предвид по-близкия времеви период до инкриминираното събитие, но и поради отразеното в цитираните два броя разписки.

Предвид същественото значение за изхода на делото по отношение на отговорността на подс. Г. съдът е акцентирал и на противоречието в показанията на св. К. относно обстоятелството присъствал ли е подс. Г. на предаване на сумата от 37 160 лева, за което е съставена разписка от 04.05.2015 г., в който смисъл е заявеното от него на досъдебното производство. САС счита, че правилно са оценени като достоверни твърденията на свидетеля, заявени пред органа по разследването не само поради това, че са дадени в период, много по-близък до коментираното събитие, но и предвид резултатите от извършената графическа експертиза на разписката от 04.05.2015 г., която е изследвала подписа на Г., според която този подсъдим собственоръчно е написал „получил“ и е положил подписа си в тази разписка. Правилно съдът се е доверил на показанията на този свидетел относно влошените бизнес взаимоотношения между представителите на двете дружества с оглед приетото като доказателство по делото съдебно решение на САС и издаден изпълнителен лист, както и че за платените от него суми управителите на „ВИТОША СКАЙ“ ООД не са му издали фактури, а само разписки, тъй като това е в корелация с резултата от приетата съдебно-счетоводна експертиза, както и със свидетелските показания на счетоводителя на „ВИТОША СКАЙ“ ООД, която при предявяване на двете съставени разписки отрича да ги е виждала и да са ѝ представяни в счетоводството.

За влошените отношения между подсъдимите, както и за водените съдебни дела с „Българска петролна компания“ ЕООД са налице показанията на св. И. М., регистриран като съдружник и управител във „ВИТОША СКАЙ“ ООД след инкриминирания период, които са в синхрон с тези на св. К.. От тях е видно още, че М. е бил в приятелски отношения с подс. Г. и е бил негов пълномощник, както и че е вложил финансови средства в дейността при учредяването на дружеството.

Относно плащанията по банков път по сключения договор между „Българска петролна компания“ ЕООД и „ВИТОША СКАЙ“ ООД, правилно съдът се е доверил на показанията на св. М. Д., според която за всяко осъществено плащане по банков път от страна на „Българска петролна компания“ ЕООД към процесното дружество е налице основание за плащане, като

посочва още, че е извършвала плащания след получаване на фактура и по нареждане на управителя А. К.,които твърдения кореспондират на показанията на управителя на „Българска петролна компания“ ЕООД, че инкриминираните суми не са преведени по банков път, а са получени в брой от страна на подсъдимите.

Подробно са анализирани от страна на първия съд и показанията на св.А. С.,която е била счетоводителка на дружеството през инкриминирания период.Същата посочва, че е издавала фактури на „Българска петролна компания“ ЕООД, посредством които са осъществявани и плащания по банков път, както и че тя е водила дневниците за покупко-продажбите, справките декларации по ДДС и е съставяла годишните данъчни декларации.Заявеното от нея се подкрепя от писмените доказателства,между които е и договор за счетоводно обслужване на дружеството, както и приложените ГДД по чл. 92 от ЗКПО,от съдържанието на които се установяват данните относно съставителя им.

Досежно двете разписки,с които процесното дружество е получило плащания от страна на „Българска петролна компания“,св.С. е заявила,че не ги е виждала и поради това същите не са включени в годишните данъчни декларации,което се потвърждава от счетоводната документация и заключението на съдебно-счетоводната експертиза.Правилна е преценката на СГС,че не следва да кредитира твърдението на св. С., свързано с това, че свидетеля М. е подписал сключения между нея и „ВИТОША СКАЙ“ ООД договор за счетоводно обслужване, тъй като е видно, че същият е подписан от двамата подсъдими.

Първостепенният съд внимателно е обсъдил и обясненията на подс. Т. касателно търговските взаимоотношения на управляваното от него дружество и „Българска петролна компания“ ЕООД, както и подробности за отношенията между него, свидетеля М. и подсъдимия Г., и присъствието на последния при съставянето на разписката от 04.05.2015 год.,към който анализ САС се присъединява изцяло.

САС споделя съображенията на СГС,че от ключово значение за изхода от настоящото производство имат приобщените разписки от 14.01.2015 г. и 04.05.2015 г., от които е установено получаването на паричните средства в брой от страна на подс. Р. Т. и Б. Г.,липсата на фактури за тях и респ. неосчетоводяването им,което от своя страна е видно от приложените дневници за продажби, справките – декларации по ЗДДС, както и подадените ГГД по чл. 92 от ЗКПО, отнасящи се до конкретно инкриминирания период.В този смисъл средство на защита се явяват обясненията на подс.Г.,че не е подписвал разписката от 04.05.2015 год.,тъй като същите са опровергани както от показанията на св.К. и М.,така и от почерковата експертиза,според която текстът за „получил“ и подписът са именно негови и е изключена техническата им подправка.

Съдът е взел предвид и приобщените в хода на съдебното производство операционни бележки за плащане към бюджета и писмо от ТД на НАП София, въз основа на които е приел,че подсъдимите са платили данъчните задължения, ведно с лихвите, към бюджета на Държавата,за които се води настоящето наказателно производство.

Правилно съдът е кредитирал изцяло изготвените графически експертизи,въз основа на

които е приел за установени автентичността на подписите и ръкописния текст, положени върху приобщените разписки от страна на подсъдимите, тъй като в хода на съдебното следствие вещото лице е дало убедителен отговор на поставените му въпроси, като е изключило възможността за техническа подправка на положените подписи и текст върху изследваните разписки.

От експертното заключение на съдебно-счетоводната експертиза е установено, че процесното дружество не е издало данъчни документи –фактури по повод получени плащания от договорните си отношения с „Българска петролна компания“ ЕООД, като не е декларирано облагаеми доставки в размер на 40 745.83 лева, за които не е начислен и внесен в бюджета на държавата ДДС в размер на 8 149.17 лева. Експертите са достигнали до извод, че „ВИТОША СКАЙ“ ООД не е декларирано приход за данъчни цели в изследвания период, като по този начин е ошетило Държавата с невнасяне на корпоративен данък в размер на 4 074 лева.

По повдигнатия от защитникът на подс.Г. въпрос относно информационната изолация на последния за дейността на дружеството, застъпен и във въззивната жалба, следва да се споделят аргументите на първата инстанция, че тази теза е опровергана от доказателствата по делото.

Към приетото от първия съд следва да се допълни, че макар и в показанията на св.И. М., К. и С., а и в обясненията на подс.Т. да се съдържат твърдения, че същият не е участвал в оперативната дейност на дружеството и не е комуникирал със С. в качеството ѝ на счетоводител, то е безспорно установено, че същият е подписал договора за наем с „Българска петролна компания“ и анексите към него, което се е случило в адвокатска кантора, подписал е и разписката от 04.05.2015 год., видно от приетата по делото експертиза и показанията на св.К., за получаването на която сума не е била издадена фактура, също установено от показанията на С. и обясненията на подс.Т., като тук е важно да се отбележи също така заявеното от свидетелката, че годишните данъчни декларации са подписвани именно от двамата съдружници-подсъдимите по делото и са подавани в Търговския регистър след решение на Общото събрание на дружеството. Аргумент за несъстоятелността на защитната теза е изводим и от самото съдържание на ГДД и приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза, от които е видно, че в разглеждания период приходите на „ВИТОША СКАЙ“ ООД са били единствено от действащи договорни отношения с „Ди енд Би Комерс“ ООД по повод договор за отдаване под наем на част от недвижим имот за поставяне на билборд и с „Българска петролна компания ЕООД по повод договор за наем с бизнес-инвестиционни намерения, т.е. дори и повърхностният прочит от страна на подс.Г., преди подписването на Годишната данъчна декларация, е бил достатъчен да възприеме, че получената от него сума не е намерила отражение в този финансов документ. С оглед на това и макар да не могат да се игнорират показанията на посочените свидетели и обясненията на подс.Т., че неформалният съдружник във „ВИТОША СКАЙ“ ООД е бил И. М., в която насока последният поддържа, че е финансирал дружеството и е представлявал същото като пълномощник на подс.Г., докато последният само формално се е явявал съдружник в

инкриминирания период и не е имал информация за оперативната дейност на дружеството и паричните потоци, тези данни не могат да бъдат противопоставени успешно на обективно установеното по делото, че Г. с действията си по подписване на разглеждания договор за наем и анексите към него и по получаване на сумата, посочена в разписката от 04.05.2015 год., е демонстрирал активно участие в дейността на дружеството. Все във връзка с доказателствената обезпеченост на обвинителната теза, насочена срещу подс. Г. и в отговор на защитните съображения във въззивната жалба, изводими от изследването на подписа на последния в обсъжданата разписка, САС споделя изводите на първия съд, че от заключението на графическата експертиза е установено по несъмнен начин, че както ръкописния текст за „Получил“, така и подписа са именно на подс. Г., като не са налице признаци за техническа подправка на инкриминираните подписи и ръкописен текст, а за подписването на тази разписка от последния са налице и показанията на св. К. и М., както и обясненията на подс. Т..

С оглед горното САС споделя правните изводи на първостепенния съд, че подс. Т. е осъществил състава на престъплението по чл. 255, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 и т. 3 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК, а подс. Г. с действията си е осъществил състава на престъплението по чл. 255, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 и т. 3, вр. чл. 20, ал. 2 от НК.

*За деянието, осъществено на 13.02.2015 год. е установено от обективна страна, че в инкриминирания времеви период подс. Т. е бил *** и управител на търговското дружество „ВИТОША СКАЙ“ ООД, което е регистрирано по ДОПК и ЗДДС и в това си качество същият е имал задължение да издадат първични данъчни документи по получените със съставените парични суми разписки. Съгласно съдържанието на приложената по делото разписка от 14.01.2015 г., както и въз основа на свидетелските показания на свидетеля К. е видно, че Т. на 14.01.2015 г. е получил отразената парична сума от свидетеля К. и не е издал счетоводен документ- фактура, по който начин не е изпълнил задължението да отрази истинно полученото от дружеството плащане в счетоводните регистри, в дневниците за продажби, както и в подадената Справка- декларация с вх. № 22102425072/13.02.2015 г. по чл. 125 от ЗДДС за данъчен период м. януари 2015 г. и недекларираните данъчни задължения за инкриминирания период са в размер от 1991,85 лева, представляващи дължим ДДС.*

Изпълнителното деяние е осъществено и във формата на затаяване на истина в подадена данъчна декларация, тъй като в Справка-декларация с вх. № 22102425072/13.02.2015 г по чл. 125 от ЗДДС е следвало да бъдат истинно вписани всички получени доставки. При подаване на СД по ЗДДС подсъдимия, действайки като посредствен извършител, чрез свидетелката С., не отразил осъщественото плащане в брой посредством разписката от 14.01.2015 г. и по този начин неправомерно е занижено задължението по ЗДДС на управляваното от тях търговско дружество „ВИТОША СКАЙ“ ООД.

По отношение на деянието, осъществено на 10.06.2015 год., от обективна страна, в инкриминирания времеви период подсъдимите Т. и Г., като собственици и управители на търговското дружество „ВИТОША СКАЙ“ ООД, което е регистрирано по ДОПК и ЗДДС, са имали задължение да издадат първични данъчни документи-фактури за получените със

съставените разписки парични суми и не са спазили задължението си да отразят истинно полученото от дружеството плащане в счетоводните регистри, в дневниците за продажби, както и в подадената Справка- декларация с вх. № 22102505163/10.06.2015 г. по чл. 125 от ЗДДС за данъчен период м. май 2015 г.и по този начин не са декларирали данъчни задължения за инкриминирания период в размер от 6 1933 лева, представляващи дължим ДДС. И това изпълнително деяние е осъществено и във формата на затаяване на истина,тъй като подадената Справка-декларация с вх. № 22102505163/10.06.2015 г. по чл. 125 от ЗДДС е следвало да бъдат истинно вписани всички получени доставки. При подаване на СД по ЗДДС подсъдимите,чрез посредственото извършителство на свидетелката С., не отразили осъщественото плащане в брой посредством разписката от 04.05.2015 г.,по който начин неправомерно е занижено задължението по ЗДДС на управляваното от тях търговско дружество „ВИТОША СКАЙ“ ООД и деянието е осъществено в съучастие под форма на съизвършителство.

Досежно деянието от 30.03.2016 год.,от обективна страна подс. Т. ,в посоченото по-горе качество ,е имал задължение да включи получените парични суми с двете разписки в годишната си данъчна декларация,тъй като по силата на чл. 92 от ЗКПО данъчно задължените лица, които се облагат с корпоративен данък са задължени да подават годишна данъчна декларация по образец, в която следва да се отразяват както данъчния финансов резултат, така и дължимия годишен корпоративен данък на дружеството. В конкретния казус подс. Т. не е включил част от облагаемите доставки, осъществени посредством договорните отношения на дружеството му с „Българска петролна компания“ ЕООД в съответната годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО за 2015 г., каквото законово задължение е имал. Отразявайки тези непълни данни в съответните графи на формулярите на годишната данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО, чрез фактическите действия на счетоводителя А. С., подс.Т. избегнал плащането на данъчни задължения в размер на 4 074,58 лева.

Изпълнителното деяние е извършено чрез действие – подаване на ГДД по ЗКПО с невярно съдържание и посредствено- чрез свидетелката А. С., счетоводител на управляваното от подсъдимото лице дружество.Наличен е и съставомерния признак от състава на престъплението „големи размери“, тъй като данъчните задължения надхвърлят паричната сума, въведена в чл. 93, т.14 като стойностен критерий за големи размери – 3000 лева.

От субективна страна подсъдимите са извършили престъплението умишлено,при форма на вината пряк умисъл,тъй като са съзнавали общественотоопасния характер на извършването, предвиждали са общественотоопасните му последици и са целяли настъпването им.

Както СГС,така и настоящият съдебен състав не споделя изложените от защитникът на подс.Г. доводи,че извършеното от последния е несъставомерно поради липса на субективната страна на деянието.Вярно е,че представителната власт не е единственият критерий за носене на наказателна отговорност и престъпният състав на чл. 255 от НК не поставя като изискване определено качество към субектите на инкриминираното деяние,но според константната съдебна практика от съществено значение се явява съвкупността от

фактически обстоятелства към конкретния случай, които изпълват престъпния състав.

В конкретния случай е установено, че в инкриминирания период Б. Г. е бил *** и управител на дружеството заедно с Р. Т.. Макар данните по делото да сочат, че той не е участвал активно в управлението на последното, в разглеждания случай е участвал в сключването на договора и анексите към него, получил е в брой инкриминираната сума, предмет на обвинението срещу него и поради това е бил задължен да декларира получените парични средства.

Правилно съдът е приел, че при подс. Т. е налице и продължавана престъпна дейност по смисъла на чл. 26, ал. 1 от НК, тъй като се касае за три отделни, еднотипни деяния, извършени през непродължителен период от време – в периода от 13.02.2015 г. до 30.03.2016 г. и всяко едно от тези деяния, поотделно, покрива всички съставомерни признаци на един и същ престъпен състав и те са обединени от еднакво субективно отношение в неговите интелектуални и времеви рамки.

В съответствие с материалния закон и доказателствата по делото, първоинстанционния съдебен състав е приложил привилегирования състав на чл. 255, ал. 4 във вр. с ал. 1 от НК предвид обстоятелството, че в хода на проведеното съдебно следствие – на 12.10.2021 год. подс. Т. е внесъл в полза на ТД- НАП София, сумата от 10 168,64 лева, ведно с лихвата, с което е покрил цялото данъчно задължение, за което е образувано настоящото наказателно производство.

При индивидуализация на наказанието правилно съдът е приложил разпоредбата на чл. 78а, ал. 1 от НК, тъй като е видно, че за

престъплението по чл. 255, ал. 4, вр. ал. 1 от НК е предвидено наказание „лишаване от свобода“ до 2 години и „глоба“ до 500 лева, инкриминираното деяние не попада в изброените в чл. 78а, ал. 7 от НК хипотези, подсъдимите са с чисто съдебно минало и не са били освобождавани от наказателна отговорност по този ред, а имуществените вреди са възстановени.

При определяне на размера на глобата, който е в рамките от хиляда до пет хиляди лева и предвид конкретната степен на засягане на защитените обществени отношения, както и за постигане на превантивното и предупредително-възпиращо въздействие на наказанието, с оглед и на събраните данни за личността на подсъдимите, правилно на подс. Т. съдът е наложил административното наказание в размер, по-близък до минимално предвидения, а именно: 1500 лв.

По отношение обаче на подс. Г. съдът не е съобразил, че при него е налице по-ниска степен на обществена опасност на извършеното предвид обстоятелството, че се касае за едно деяние, докато при подс. Т. е налице продължавана престъпна дейност и като се отчете своеобразието на обстоятелствата, при които е осъществено престъплението от него, разкрити в хода на наказателното производство и значително по-ниския размер на данъчното задължение от това на подс. Т., САС приема, че така определения размер на глобата се явява несправедлив и следва да бъде намален до неговия минимум от 1000 лв., в

който смисъл жалбата следва да бъде уважена и атакуваната присъда изменена.

РЕШИ:

Така мотивиран, Софийски апелативен съд

Р Е Ш И :

ИЗМЕНЯВА присъда № 92 от 28.06.2022 год. на СГС,НО,27 състав,по НОХД № 3350/21 год.в частта,с която на подс.Б. Р. Г. е наложено административно наказание глоба в размер на 1500 лв. по реда на чл.78а от НК,като НАМАЛЯВА размера на глобата на 1000 лв./хиляда лева/.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____